

nomisk Tab det er, at Dele af Landets Arbejdere have været ude i en Lønkamp for at skabe sig et bedre Udkomme. Her er der nu Tale om, at man ved en Lovbestemmelse i Stedet for at udskrive 10,000 Mand aarlig herefter vil udskrive 13,000. Saa vidt jeg kan se efter den Tjenestetid, der er Tale om, betyder denne yderligere Udskrivning af Mandskab et Tab af $\frac{1}{2}$ Million Arbejdsdage. Regner jeg nu her, hvad jeg maa have Lov til, paa samme Maade, som der regnes i al Almindelighed, at man ved at tage 3,000 Mand bort fra nyttigt Arbejde og flytte dem over fra at være ydende til at være nydende Borgere lider et nationalt Tab paa $\frac{1}{2}$ Million Arbejdsdage, bliver ganske naturligt den militære Byrde, vort Land faar at slæbe paa herefterdags, ud over det hidtidige, ikke $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men det bliver — hvis man regner, som man gør i andre borgerlige Forhold — over 6 Mill. Kr. mere aarlig, som Borgerne komme til at yde til Militærvesenet, det er det virkelige Forhold, hvis dette Forslag gaar igennem.

Det er rigtigt, hvad den sidste ærede Taler sagde, at Sagen ikke taaler Udsættelse. Thi de Oplysninger, som ere komne frem under de langvarige Forhandlinger særlig i det andet Ting, have vel nok sat deres Spor ude i Vælgerbefolkningen. Dette viser sig bl. a. deri, at man ikke har turdet gaa med til Socialdemokratiets og de Radikales Forslag om at lade Sagen komme til Afstemning blandt alle Folkingsvælgere ude i Landet. Det er derfor, gentager jeg, vel nok rigtigt, at denne Handel bliver sluttet, forinden Køberne blive rigtig ædru, ellers kunde det være, at den ikke gaar i Orden.

Det være langt fra mig at komme ind paa saglige Betragtninger af det foreliggende Forslag, hvad jeg erkender vilde være meget vanskeligt. Men hvor der er Tale om saa mange Millioner, er det jo ganske naturligt, at man lytter til de Røster, som fremkomme fra de virkelige sagkyndige, og jeg skal da ikke undlade at erindre om, at et æret sagkyndigt Medlem nede i det andet høje Ting, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), har sagt om den Hærordning, som forelaa, om dette Forslag til Lov om Hærens Ordning o. s. v. med de Forudsætninger, det byggede paa, at det i Virkeligheden ikke var andet end en Løgn paa Papiret; efter det Mandskab, der skal udskrives o. s. v., vil det ikke være muligt at udfylde Rammerne i Løbet af de 12 Aar, som ere forudsatte, kort sagt,

dette ærede Medlem af det andet Ting har stemplet dette Forslag som ganske umuligt, og hans Udtalelser om Befæstningen have jo ikke været mere blide end hans Udtalelser om Forslaget til Lov om Hærens Ordning. Jeg tror derimod, at et andet æret Medlem, nemlig Højres Ordfører nede i det andet Ting, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), har truffet det rette, og han var inde i den samme Tonart som den ærede sidste Taler (Jørgen Pedersen). Det, det gælder om for de forligsvenlige Partier i Øjeblikket, er at benytte den foreliggende Situation, forinden den almindelige Valgret igen paa et eller andet Tidspunkt kommer til at træde i Kraft her i vort Land, og man forudsætter jo saa, at hvis det lykkes disse forligsvenlige Partier at smelte sammen om denne Sag og føre den ud i Livet, skal man befinde sig saa vel i hinandens Selskab, at det herefter bliver en konservativ Sammenslutning, der ikke alene optræder aktivt, hvor det gælder militære Formaal, men formentlig en konservativ Sammenslutning, som ogsaa paa alle andre Omraader, hvor det gælder om at hemme de Fremskridt i vort Land, som Tiden kræver, vil træde virksomt op.

Der er ytret Tvivl fra forskellige Sider, hvorvidt vi efter dette fik Fred og Ro i Landet paa dette Spørgsmaal. Der har været nogen Tvivl i saa Henseende, idet man jo har hørt fra Højres Side, at man i de 12 Aar, som nu komme, indtil Fæstningen skal nedlægges, vil arbejde paa at faa denne Sag taget op til ny Behandling og faa en Vedtagelse gennemført i Lighed med, hvad den ærede sidste Taler omtalte, og denne Sammenslutning af alle disse Grupper skulde formentlig udadtil i Landet virke saaledes, at det lidt efter lidt lykkedes at indpode Befolkningen Forstaaelsen af, at det er nødvendigt at bibeholde Københavns Befæstning. Jeg vil dog sige til de Herrer, som agte at gaa ud i Landet med den Tale, at de skulde alligevel ikke undervurdere Modpartens Styrke. Selv om vi, som jeg har nævnt, for Tiden ikke have almindelig Valgret i vort Land, og selv om dette har medført, at de Herrer i dette Øjeblik kunne gennemføre denne Forsvarsordning, tror jeg at kunne love Dem, ikke alene paa min egen Gruppes Vegne, men mulig ogsaa paa den Gruppes Vegne, som nede i Folketinget i denne Sag, i alt Fald i Slutningen, har staaet enig med den Gruppe, jeg repræsenterer, at De ude omkring i Befolkningen skulle finde svært ved at